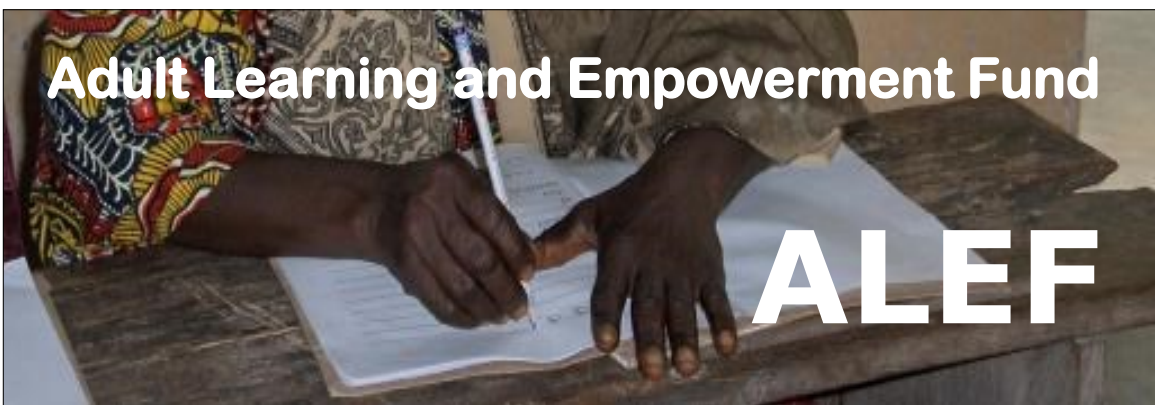
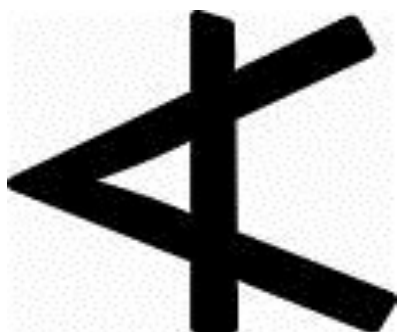

EN ANNAN DEL AV KENYA

Kenya är för många svenskar synonymt med safari. De fantastiska reservaten där man kan få se lejon, elefanter, bufflar och impala i sin naturliga miljö.

Kenya är också hem för 42 olika folkgrupper, var och en med sin kulturella identitet och sitt språk. Luofolket utgör med 5 miljoner drygt 10% av Kenyas befolkning. I oktober träffade ALEF:s Hélène Boëthius en grupp entusiastiska luos på plats i västra Kenya. Under ett par intensiva veckor analyserade vi lokalbefolkningens livsvillkor och utmaningar. Hur kan ett ALEF-projekt möta några av dessa behov?

Homa Bay County i västra Kenya är ett av de områden i Afrika som drabbats hårdast av HIV/ aids. Inte mindre än 26% är smittade. Innan bromsmediciner blev tillgängliga var det många som dog—föräldrar som lämnade stora barngrupper föräldralösa. Många barn fick avbryta sin skolgång för att kunna försörja sig och sina syskon. Antalet unga analfabeter växer i stället för att minska som i andra delar av Kenya.

Vår partnerorganisation, Imani Group, leds av Daniel Simba. Helt utan ekonomiskt stöd utifrån leder han och hans volontärer ett 40-tal självhjälpsgrupper i området runt staden Oyugis. Grupperna består till stor del av änkor. De driver små mikroföretag tillsammans inom hantverk, jordbruk, handel m.m. Uppfinningsrikedomen är stor. Alla grupperna spar också pengar tillsammans och ger varandra krediter, så kallad table banking.

Sedan flera år har Imani Group bett ALEF om hjälp att starta ett folkbildningsprojekt för dessa grupper. Tack vare ett bidrag från Forum Syd har vi nu gjort en förstudie som ska ligga till grund för ett projekt. Vi har en preliminär budget på ca 400 000 kronor. För de pengarna kan vi skapa en kursplan på luospråket anpassad till just de här människornas utmaningar, utbilda 20 gruppleddare och genomföra grupper för 500 personer. Från Forum Syd hoppas vi kunna få 270 000 kr från projektet.

En självhjälpsgrupp visar handarbeten. Daniel t.h.

Fler månadsgivare ger stadga åt arbetet

Nu får vi nära 12 000 kr varje månad via autogiro. För oss är det värdefullt att veta hur mycket som ska komma varje månad. Vi kan planera vår verksamhet bättre, och våra partners slipper oroa sig för att projekten kan behöva avbrytas på grund av penningbrist.

Vill du också bli månadsgivare? För 30 kr i månaden gör du det möjligt för en person att delta i en ALEF-kurs. För 300 kr i månaden tar du ansvar för 10 personer. Den som har möjlighet att avstå 750 kr i månaden kan bli fadder för en hel studiegrupp. Du får då följa din specifika grupp under studietiden, och får ett diplom.

Skicka din adress till helene@alef.org så postar vi blanketten. Eller ge en engångsvåva på Pg 90 02 17-1 swish 123 900 21 71.

SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

ALEF

Adult Learning and Empowerment Fund
Sorterargatan 12
162 50 Vällingby
Tel. 08-38 04 19
helene@alef.org
www.alef.org

Pg 90 02 17- 1

Högst 25% går till insamling och administration. All bokföring revideras. ALEF är en politiskt och religiöst obunden ideell förening som grundades

SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

Styrelsen

Ordförande: Hélène Boëthius,
Sekreterare: Lena Insulander,
Ledamöter: Inger Raaby, Patrick El Cheikh, Ulla Lindberg, Tove Olin
Suppleanter: Inge Pierre, Ulf Thörnevik,

HÖG TID FÖR JULKORT!

Vad ska man ta med på adventsbjudningen, eller skicka till kusinen i julklapp? En chokladkartong i år igen? En flaska vin? Varför inte ett av ALEF:s julkort?

I kortet står det: *"Här kommer en julklapp till dig! En grundkurs i läsning och skrivning. Kursen sker i en liten by i Östra Afrika. All undervisning sker på det lokala språket. Du står själv för resa, boende, mat, visum vaccinationer m.m. Skulle du händelsevis inte vilja delta i kursen går din plats åt en icke läskunnig person som bor i byn."*

Korten kostar 100 kr plus porto. Om du beställer minst fem får du dem portofritt.

Du är välkommen att skicka beställningen till

helene@alef.org

De Fantastiska Farmödrarna

Jag mötte dem i Oyugis, Kenya. De heter Ester, Margaret och Elsa. De borde egentligen vara pensionärer. I stället har de ensamma fått vårdnaden om stora barngrupper. Nio, sju och fyra barn.

Föräldrarna har dött i aids. Barnen behöver mat, kläder, husrum, skolgång, kärlek och en uppfostran. Jag blev förstummad i mötet med dessa tre starka gamla kvinnor, som bär en omänsklig ansvarsbörda med stark blick och raka axlar.

En av dem har svårt att gå, en annan har dålig syn. Men de gör vad de kan. Alla barnen får kanske inte gå i skolan, men några. Barnen får vara med och dela på ansvaret för familjens överlevnad. Men farmödrarna håller ihop det hela, och ser till så att så många som möjligt överlever. Vilka hjältar!

